

efter min Mening vil være uforsvarligt at have et saa stort Kontorpersonale fortsat beskæftiget dér.

Det ærede Medlem Hr. Rode mener, at man kan inddrage noget mere af Tagetagens Lokaler, bl. a. de Lokaler, hvor Postdirektoratet har sit Arkiv; men saa skulde man ud i Byen og leje Lokaler dertil, Arkivet vilde komme udenfor Centralpostbygningen, og man vilde ved denne Ordning kun opnaa meget slette Kontorlokaler. Og en Ting kommer til. Selv om man fik disse nye Lokaler, vilde man højst have Plads i en Periode paa 2—3 Aar. Efter den Tid vilde man staa i den Nødvendighed at maatte skaffe ny Plads. Med andre Ord; i Løbet af et Aar skulde man være gaaet i Gang med at skaffe nye Lokaler, naar disse Lokaler blev for trange, og daarlige var de i Forvejen. Derfor kunde jeg ikke tiltræde dette Forslag. Overfor det Forslag, der er fremkommet fra konservativ Side om at leje i Landmandsbankens Bygning i Laksegade, er Stillingen den, at man kunde indrette sig dér, og man kunde ogsaa indrette sig under ret gode Forhold, men man foretrækker dog Møntbygningen i Holbergsgade, og det gav altsaa Finansudvalgets Flertal sin Tilslutning til. Og derefter har man altsaa handlet.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen fremhævede Holland som det grelle Eksempel med Hensyn til Postgiroen. Der er dog den kedelige Ting, synes jeg, ved det, at det ærede Medlem har faaet Postgiro som saadan forkert i Halsen (*N. P. Jensen*: Nej!). Ja, det er nu min Mening, det ærede Medlem kan mene noget andet, og saa staa Mening mod Mening. Det ærede Medlem udtalte sin Opfattelse, jeg tillader mig at udtale min. Og jeg skal da sige med Hensyn til Postgirosystemet, at saaledes som det er ordnet i Holland og var ordnet dér, var det ordnet paa en ganske anden Maade, end vi har det her, og end man har det i England, i Belgien, i Frankrig, i Sverige og andre Steder, hvor man har et udviklet Postgirosystem, som vi har det her. Baade i Belgien og Frankrig og Svejts, hvor Postgirosystemet er stærkt udviklet, er det et centraliseret System, der er en Central, hvor det hele samles, og det er Betingelsen for, at man stadig kan have den fornødne Kontrol, den fornødne Nøjagtighed og Oversigt over det hele, medens man i Holland ene af alle Lande har indrettet sig efter et decentraliseret System, hvor i Virkeligheden hvert eneste Posthus var en Girocentral. Dette System blev saa

vanskeligt for dem, at de ikke var i Stand til at holde Rede paa det hele. De havde en Række Girocentraler udover Landet, og saa kom der Kludder i Forholdene, fordi der ikke var et Sted, hvor det hele samlede sig, og hvor man kunde holde Rede paa det. Det, man saa vilde i Holland, var at gaa over fra det decentraliserede System til et centraliseret, saaledes at man fik en Central, hvor det hele samlede sig ligesom i de øvrige Lande, hvor man har Postgirokontorer.

Det var paa det Tidspunkt, da man skulde gaa over fra det ene System til det andet, at det brød sammen i Holland, og nu var det saa uheldigt, at det var netop paa det Tidspunkt, det ærede Medlem sammen med andre Medlemmer af Regnskabskommissionen kom til Holland og saa, hvordan det var. Og saa har det ærede Medlem taget Lære af de uheldige Forhold i Holland uden at ville tage Lære af de gode Forhold, man har andre Steder, hvor Postgirovæsenet er indrettet efter samme System som her til Lands. Der er slet ingen Tvivl om, at Postgirovæsenet giver en baade nemmere og billigere Pengeomsætning end Postanvisningssystemet. Det bedste Bevis herfor har vi deri, at en saa stor Mængde af private Firmaer i udstrakt Grad er gaaet over til at benytte Postgirosystemet. Hvorfor? Selvfølgelig fordi det baade er billigere og nemmere for dem. Desuden er der det ved Postgirosystemet for Postvæsenets Vedkommende, at dette har Fordel deraf, selv om det er billigere for Publikum end Postanvisningssystemet. Postanvisningssystemet er nemlig en Gren af Postvæsenets Virksomhed, som afgjort har givet Underskud; det er derfor en Fordel for Postvæsenet, at man i stadig højere Grad gaar over til Postgirosystemet, samtidig med at det er lettere og billigere for Publikum.

Saaledes ligger efter min Opfattelse det virkelige Forhold. Der er een Ting, jeg er enig med det ærede Medlem i, og det er, at man ikke skal sætte nogen stærk Agitation i Gang for Tilgang til Postgiroen, og det agter Postvæsenet heller ikke at gøre. Man skal lade Postgirohistorien udvikle sig jævnt og naturligt; det er i Virkeligheden et System, der agiterer for sig selv, og det vil stadig kunne skaffe forøget Tilslutning, fordi det er en praktisk og billig Form for Pengeomsætning, saa Tilgangen vil sikkert komme af sig selv. Og jeg skulde tro, at det ikke var alle Medlemmer af Regnskabskommissionen, der nede i Holland har faaet dette Syn paa Postgirosystemet, som det ærede Medlem er saa stærk en Modstander af. Jeg vilde for